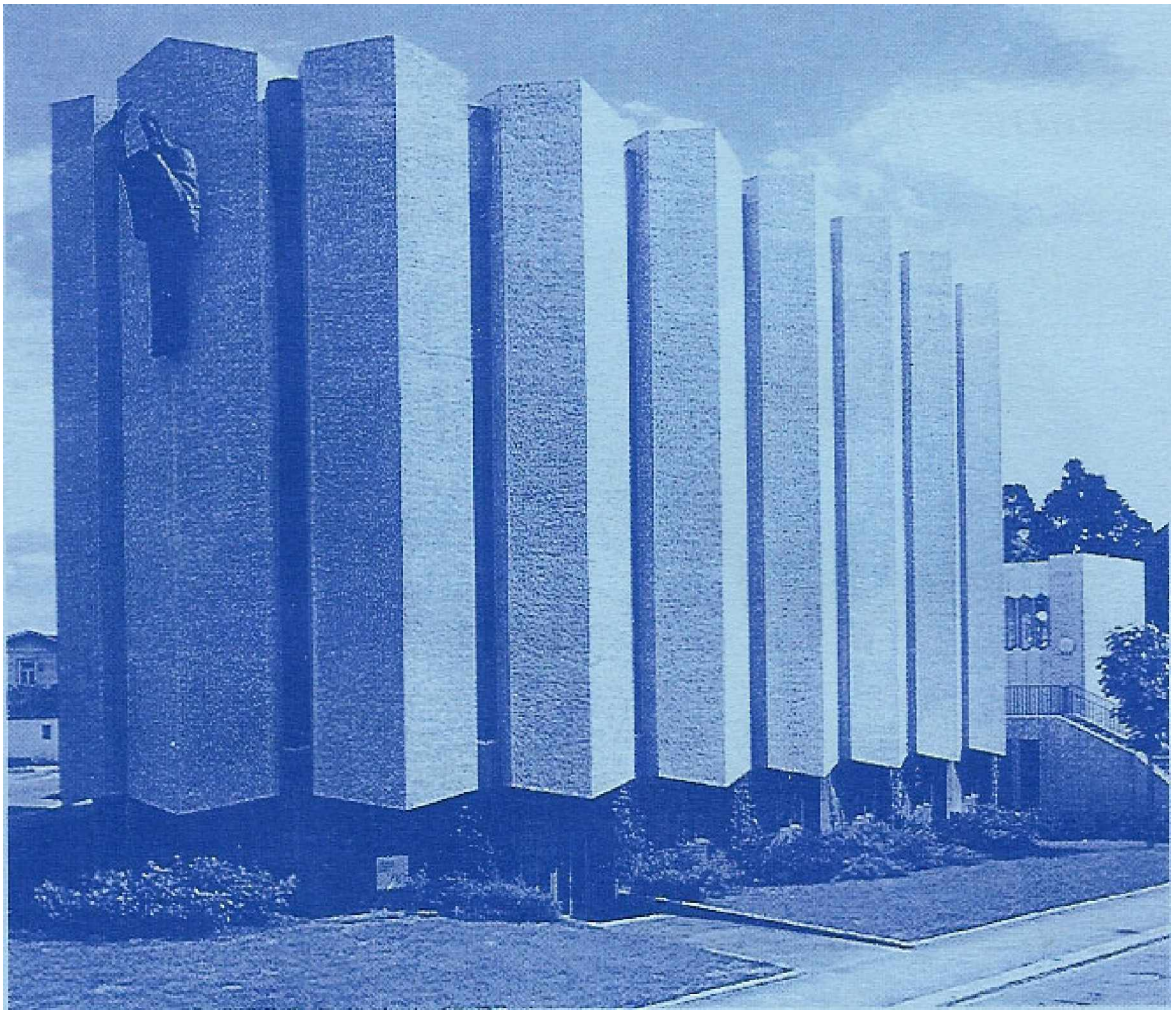
Gode nyheter fra
PRISON FELLOWSHIP NORGE

PF-KONTAKTEN

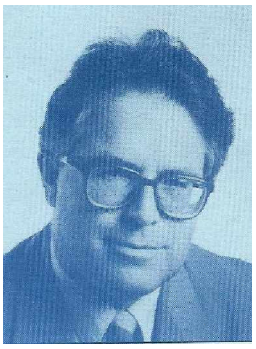
April 1997 Nr. 1 Årgang 9

The American Lutheran Church, Fritzners gate 15, er stedet der Prison Fellowship avholder sitt årsmøte. Vi har kunnet benytte kirken en rekke ganger tidligere, og vi er takknemlige til menigheten som vederlagsfritt lar oss få disponere de flotte lokalene. Les informasjon om møtet og bestreb deg på å kunne delta i dette inspirasjonsfellesskapet!

FORMANNEN HAR ORDET

DET INTERNASJONALE NETTVERK

Hver mandag mottar jeg vi Internet «Monday morning memo» fra Prison Fellowships hovedkontor i Washington. I dag er det nettopp en mandag, og temaet er «Lederskap og visjon». En visjon er bare en visjon for deg i den grad du ser den og den setter deg i bevegelse. Den virkelige vitalitet i en visjon ligger i hva den fører til. Hvis en visjon skal lede til noe i en organisasjon, må den ikke bare gripes av en leder, men den må få eierskap blant mange i organisasjonene. Herren utfordrer oss til å gå inn i tjenesten for de innsatte. La oss be om at vi får del i Guds visjoner for arbeidet. Og så kan vi stå sammen i arbeidet, både i Norge og sammen med dem som Gud har kalt inn i dette arbeidet i alle land over hele verden.

Hilsen fra *Ingvald Viken*

PRISON FELLOWSHIP er en tverrkirkelig organisasjon, tilsluttet Prison Fellowship International. PF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte samt deres familier og pårørende over hele landet.

Daglig leder: Kåre Roland
Telefon: 32 13 93 12
Telefax:
Bankgiro: 1627.10.63974
Postgiro: 0805 5688924

Nyhetsbrevet er gitt ut av
PRISON FELLOWSHIP
Stasjonsveien 46
3533 Tyristrand

Formann Ingvald Viken
Sekretær Gillian Holby
Kasserer Arne Steen
Styremedlemmer Arvid Kolstad, Kåre Roland, Tove Stabell og Norvald Veel

Redaktør dette nr: Kåre Roland

ET FORVANDLET LIV

Jeg sitter sammen med Tom Inge. Han vil gjerne dele av de traumatiske erfaringer han har hatt som innsatt, men som samtidig har et viktig anliggende å dele: «Det nytter å satse på Jesus og stå fram å bekjenne.»

Tekst: *Ingvald Viken*

Han forteller hvor uvirkelig det føltes å bli sperret inne, avsondret fra «det gode liv». Selv om det nok ikke hadde vært så mye av fra «det gode livet» som rusavhengig, med alle de problemene det hadde brakt med seg.

Hjelp å få

Men innenfor var det plutselig mange som meldte seg som hjelpere: Betjentene, advokaten, KIF og sosialkontoret. Positive mennekser. Men dette var ikke den hjelp som stilte lengslene.

Derimot var det en medinnsatt som hadde noe som ga nytt håp: En kristentro som var synlig.

Regelmessig besøk utenfra lag seg til rette. Interessen for et nytt liv våknet etter hvert. Og da utfordringen kom om å ta imot Jesus, var svaret et befirende JA, et øyeblikk som Tom Inge regner som det viktigste som har skjedd i livet! Alt ble forandret. En indre ro kom over hverdagen. Andre begynte straks å forholde seg annderledes til han. Et under hadde skjedd også med bruk av fritiden,. TV og unyttig litteratur

fikk ikke lenger hovedoppmerksomheten. Nå var det en ubeskrivelig lyst til å fordype seg i Guds ord. Og det var uproblematisk å stå fram og bekjenne overfor andre.

Å stole på Gud

Ivrig forteller Tom Inge om den ro han likevel fikk i forbindelse med rettsaken, hvor påstanden om et meget langt fengselsopphold ble forkynt. «Dette kunne vel ikke være riktig!»

Det underlige skjedde at saken ble avbrutt. Saken ble utsatt. Rettssaken ble bare en bekreftelse på at Herren var med. Så ble det løslatelse og opphold på Evangliesenteret fram til ny rettssak. Og denne gangen ble det en helt annen kjennelse. Og så bar det inn til soning igjen: Fremmøte på Oslo kretsfengsel.

Å bekjenne seg som kristen

Et nytt sted. Nye utfordringer. Hvordan skulle han fremstå som kristen? På vandringer opp til Avd C var dette et tilbakevendende spørsmål. «Bare legg det på meg. Det er jo meg du tror på.» En stemme, en tanke. Jo, det ga ro. «10 minutter etter at jeg var kommet innenfor, på fellesstuen, ble jeg direkte utfordret med et direkte spørsmål: Er du frelst? Og jeg kunne bare bekrefte med en gang. Da var det hele avklart, og akseptert med en gang.» Tom Inge er klar i sin understreking: «Gud har kontroll. Overgi deg til Han så får du hjelp!» Og 3 dager etter på har han fått sitt ønske oppfylt om å flytte til Hamar. Nå var det ingen engstelse: Erfaringen fra Kretsfengslet var avgjørende. Det ble fort kjent at Tom Inge satset på Bibelen som rettesnor for et liv i hverdagen, ikke et feilfritt liv, men et liv hvor det var viktig å være nøye med detaljene: «Du kan ikke gjøre skam på Herren.» Fra første dag var tilliten der fra betjentene og de øvrige innsatte. Herren hjalp hele tiden. Tom Inge ser mesteparten av tiden på Hamar som en uproblematisk tid i mange daglige seire. «Hvis du lever nær Herren, er det ikke så lett å jukse. Å gjøre så godt jeg kunne ga velsignelser i hverdagen.» Han forteller om en episode, et stykke arbeid som han skulle utføre: Maling av et gjerde, hvor ingen kom til fra baksiden. Men det måtte males skikkelig. Med de største anstrengelser fikk han gjort det: Detaljene er viktig! En lykkelig tid.

Riktige valg

Men Tom Inge blir bedrøvet når han beskriver overgangen til løslatelsen. Han vet ikke helt hvorfor det ble slik at han nettopp på slutten av soningen begynte å ta gale valg om bruk av tiden, slurv med Bibelen og bønnen. En gradvis avstand til det nye livets innhold. Vel utenfor var han igjen «ubeskyttet», med mange fristelser, og god lønn i ny jobb. «Ja, jeg begynte å gå helt i egen kraft», forklarer han. Og flere av de gamle problemene sto nå i kø igjen. Men så ble det helt klart at noe radikalt måtte gjøres for å komme tilbake til det livet som hadde gitt løsningen, freden og fellesskapet med Jesus. Det ble oppbrudd og søking tilbake til et fellesskap som kunne være med å dele livet med Herren. Det var et riktig valg!

Fremtid og håp

Ferden tilbake til familie og et «normalt» liv er slett ikke uproblematisk. «Fortiden hjemsøker en stadig», forteller Tom Inge, «det er helt nødvendig å rydde opp i forhold til andre mennesker og innfri gamle forpliktelser». Han perker på hvor viktig det er å stole på Jesus i denne prosessen. Bibelsitatene sitter løst: «Jeg kaller dere ikke lenger for tjenere sier Jesus, men venner. Jo, Jesus vil alltid det beste for meg», sier Tom Inge, og så forteller han hvor avgjørende det er å ha et nettverk av mennesker rundt seg, som en tør bruke! Det er viktig for han å stå fram på en tydelig måte, og han er iverig på å understreke at han aldri har fått problemer i fengslet og utenfor når han har stått tydelig fram og bekjent at han er en kristen. Du trenger ikke frykte for mobbing eller lignende. Men husk at bekjennelsen må vise seg i oppførselen i de mange små hverdagslige detaljer! Og veien framover? Jo, det er en utfordring, ikke først og fremst et problem. Men du må bestemme deg for å gjøre riktige valg!

SMÅ ORD OM STORE TING

Nytt Europakontor
PFI har opprettet nytt Europakontor i Geneve.

Kontingent – Gaver
Vi takker dere som har sendt kontingen kr 100, og en spesiell takk til dere som har gitt større beløp. Det er med å utvikle vårt arbeid.

Drept for sin tro
Mange av oss husker Prison Fellowships fengselsprest Oscar Osorio fra Bella Vista fengselet i Medellin, Colombia. I 1989-1990 brukte Gud ham til forvandling av fengslet hvor det hadde vært 10 000 drap på 20 år! Etter 1990 har det ikke vært ett!

Sommeren 1995 var han i Norge og besøkte mange av våre fengsler og ga sterke vitnesbyrd.

I Misjonsbladet 2/97 er nok en sterk beretning:

Juan Carls Londono Sanchez tilhørte toppene i Colombias narkotika-kartell.

Mens han satt fengslet, ble han frelst og ledet mange medfanger til Jesus.

Seks dager etter sitt eget bryllup ble han drepte fordi han nektet å vende tilbake til kartellet.

Juan Carlos var en av Oscar Osorios nærmeste medarbeidere. Osorio tilhører det colombianske misjonsforbundet og var i Norge for snart to år siden hvor han også var Prison Fellowships representant.

Juan Carlos' enke, gloria, oppsøkte etter ugjerningen morderen og ga han en Bibel. «Jeg vil ikke at han skal gå evig fortapt0187, forklarte hun. «Juan ville gjort det samme».

Menigheten i Bella Vista-fengslet med over 4 000 innsatte, har 700 medlemmer.

Fengselsprest Tyrone Partee
Fengselsprsten som tidligere har arbeidet på Ullersmo, men som nå er ve Oslo Kretsfengsel, har lang erfaring fra USA. 2. april blir han 37 år. Han er født i Chicago og ble ordinert til pastor i 1986. Hans prestetjeneste er spesielt rettet mot de kriminelle og fengslene. Han ser at undervisningen av de innsatte er meget viktig, og som afroamerikaner har han hatt en spesifikk oppgave for de mange utenlandske innsatte.

Han trives i Norge og bor i Asker sammen med sin Astrid og tre nydelige barn.

For meg som har hørt så mye positivt om den nye fengselspresten, er det en glede å formidle en hilsen til oss alle: «God has blessed me wote to the opportunity to serve as Chaplain as Ullersmo prison and Oslo prison. The call of God continues to press me to save the lost, set the captives free, and release to the prisoners. With the help of God, I will continue to proclaim the good news to these who sit in prison».

Regnskap og revisjon
Regnskapet vil nå bli ført av Rolf Larsen, en meget habil mann. Revisjonsfirmaet REVICO i Sandvika med Sturla Olsen er vår nye revisor.

Plakater og brosjyrer

er sendt fengslene. Vi takker Per Haugan og Vivian Zahl Olsen for idé og kunstnerisk utforming. Om responsen blir som forventet, vil dette bety et utvidet engasjement for PFs fengselskontakter. Vi etterlyser nå pensjonerte misjonærer for å gi hjelp til alle utenlandske innsatte, de soner dobbelt så hardt på grunn av sin språklige og kulturelle situasjon.

Kurs for fengselskontakter 1997
Det forberedes nytt kurs i mai. Dette er rettet mot Søndre Fengselsdistrikt og Skien kretsfengsel og er i samarbeid med fengselsprest Ragnhild Feyling. Når det nye Ringerike kretsfengsel har hatt sin innkjøringstid, vil det holdes et oppfølgingskurs.

Prison Fellowship Norge
PFN er 10 år i april neste år. La oss alle arbeide for et positivt arbeidsår som gave til tiåringen!

Kristenfolkets Edruskapsråd
I april vil vi delta for første gang sammen med 32 andre organisasjonene i Landrådsmøte i KE, Kristenfolkets Edruskapsråd. Vi imøteser en

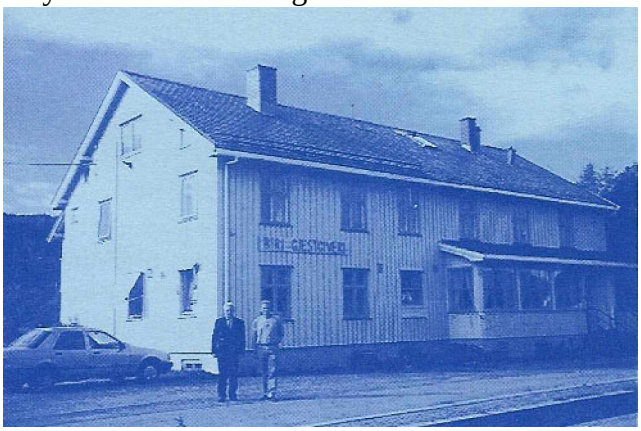
positiv kontakt for å gjøre PFN til en samarbeidssak for alle organisasjonene.

Nytt rehabiliteringssenter

Rehabiliseringssenteret godkjent for soning etter fengselslovens § 12 er opprettet på Biri.

Pinsepredikant Karl Linstrøm og hans sønn, Karl-Jonny ønsker å gi innsatte som oppfyller kravene til soning etter fengselslovesns § 12 mulighet til sosial tilpasning og arbeidstrening. Det er gitt tilsagn om arbeidsplasser i bygda. Biri Gjestgiveri har tidligere hatt skjenkerett, men Lindstrøm ønsket ikke å føre denne tradisjonen videre og vil bruke den fine eiendommen til å gi ungdom med problemer en ny sjanse.

Kåre Roland er Prison Felloships representant i styret for rehabliteringssenteret.

Karl og Karl-Jonny Lindstrøm foran det gamle Biri Gjestgiveri (Foto: Kåre Roland)

Gillian Holby 70 år 19. april

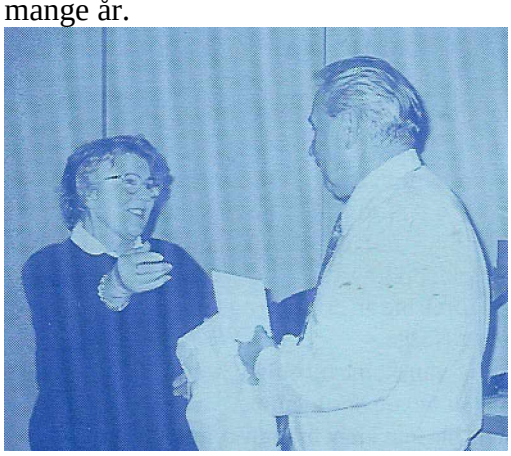
Allerede i 1981 hadde «Gill» kontakt med Prison Fellowship i Skottland, og i Norge har hun vært med helt fra starten. Hun har i mange år vært PF Norges dyktige sekretær, og det ble hun etter å ha deltatt i etableringen av Foreningen for Fangers Pårørende, FFP.

Din enorme arbeidskapasitet og kontaktskapende evne, har bidratt til en sterk utvikling av PFN nasjonalt og internasjonalt – med din bakgrunn fra England har du bidratt til god kontakt og kommunikasjon med utenlandske samarbeidspartnere.

Det er med stor forundring vi ser at du har nådd denne alderen. Din vitalitet og aksjonsradius er så enestående at vi glemmer den og at du tidvis er plaget med store smerter.

Med store smerter til tross: Om dine legemlige smerter innimellom er store, skjules de i omsorgens favntak.

Styret for Prison Fellowship Norge takker deg og ønsker deg Guds rike velsignelse i arbeidet i mange år.

Gillian overrekker en lomst og en god klem til Evangeliesenterets Ludvig Karlsen.
(Foto: Kåre Roland)

Øyvind Bergtun har i flere år gledet fangene i Sarpsborg og Fredrikstad. Arne Steen og Arvid Kolstad har dekket Ila landsfengsel og Bredtveit kvinnefengsel.

Av Johan Sandviks vitnesbyrd på side seks, ser vi hva bare en bok kan gjøre. Bergtun har et motto «Nissen gir gaver til de snille barna, Gud gir gaver til alle.»

Det ligger et voldsomt arbeid bak denne tjenesten, men vi tror Guds velsignelse vil gi stor lønn.

Du som ønsker å støtte denne form for glede, kan kontakte oss.

HISTORIEN OM JOHAN SANDVIK, Skrevet av i 1975 etter løslatelse fra Ullersmo

Johan Sandvik flankert av gode venner gjennom livet. F. v. Randi «Bitten» og Kåre Roland, Johan og hans kone Elisabet. Foto: Ruth Sandvik.

Jeg er fattig, men føler meg allikevel så rik, så rik. Jeg er fattig fordi jeg rent økonomisk ikke eier noen ting. Men jeg har fått noe annet som ikke kan kjøpes for all verdens gods eller gull. Jesus har frelst meg. Han har gitt meg ro og fred i min sjel. Og dette betyr mer for meg enn all verdens gull. Dette har jeg fått helt gratis. Det har ikke kostet meg noen ting. Det eneste jeg hadde å gjøre, var bare å ta imot det som Gud ga meg gjennom sin grenseløse nåde.

De fleste av dere som leser dette, kjenner meg godt fra mitt tidligere liv. Og dere kjenner meg som en allsidig og notorisk forbryter, med et stort pengeforbruk, som for det meste gikk til alkohol, store biler og jenter som var med på dette livet.

Jeg er i dag 32 år og har til sammen tilbrakt mer enn 13 år av mitt liv i fengsel. De som kjenner meg fra mitt tidligere live rister bare på hodet og skjønner ikke hva det er som «er i veien med meg». De aller fleste tror nok at dette er en forbigående fase, som nok vil endre seg «når jeg kommer til vettet igjen».

Jesus fant meg i en fengselscelle for ca 14 måneder siden. Jeg var da på Ullersmo landsfengsel. Jesus kom til meg mens jeg lå på gulvet og bad. Tårene strømmet nedover mine kinn. som svar på min bønn, kom Jesus til meg denne natten. jeg hadde da vært frelsessøkende i to måneder, men våget ikke ta det avgjørende skrittet. Denne kvelden ba jeg til Jesus og ba

Ham vise seg for meg hvis Han eksisterte. Og det gjorde Han da også. Han viste seg for meg i all sin herlighet og fylte meg med en fred jeg ikke ante eksisterte. Jesus hørte min bønn og tilga meg alle mine tidligere synder.

Nå har jeg fått venner, virkelige venner. De har vist meg mer kjærlighet enn jeg har opplevd i hele mitt liv. Til deg som leser dett vil jeg bare si: Kunne Han hjelpe meg, så kan Han også hjelpe deg. Jesus selv sier jo at den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. Du må innrømme at du er en synder.

Kjære venn, vent ikke med å la Ham få slippe til i ditt liv. Steng ikke Jesus ute fra ditt liv. La Ham få slippe til med en eneste gang. Siden kan det nemlig være for sent. **Tiden er nå**. Det er nemlig ingen religion som kan frelse deg. Ikke en gang den kristne religion kan frelse. En kirke kan ikke frelse deg. **Jesus Kristus, Guds sønn, er den eneste frelser**.

Husk det, bare Han og ingen, absolutt ingen annen enn Jesus kan frelse deg. Han utgjøt sitt blod for dine og mine synder. Tro på Ham. Vent ikke. Vent ikke med å la Ham få slippe til. Motta Ham i tro i ditt hjerte nå. Tro på Hans løfter. Han vil ta bort all synd. Han vil frelse din sjel.

For så høyt har Gud elsket verden at Han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

Med hilsen fra
Johan Sandvik
(gjengitt noe forkortet)

Etterord:
I 1974 kom Johan på besøk til Finnerud Gård, kursted for yngre misbrukere. Det vist seg at vi begge kjente den mannen som hadde gitt julegaver til Ullersmo, også den boken var medvirkende til Johans frelse.

Etter løslatelsen bygde Johan opp Shalom, et tilbud til gutta i gata i Trondheim. Han ble gift med sin kristne lærer fra fengslet, fikk to barn, startet et transportfirma og drev det inntil ha i en trafikkulykke ble påkjørt og fikk en kraftig smell. Dette sammen med en arvelig hjernesykdom satte han på uførepensjon. Men Johans tro er urokkelig.

Vi var nylig sammen i begravelsen til kona til den 88 år gamle fangevennen. Og 22 år etter løslatelsen fra fensgslet er Johan fortsatt fri.

Det er underlig å se hvordan små ting styrer store under.

Kåre Roland

PATER YVES AUBRY – EN PERSONLIGHET I PF FRANKRIKE

PFI World er et nyhetsbrev som sendes annenhver måned til medlemmer i Prison Fellowship. Bokstavene «PFI» står for Prison Fellowship International, og det er det tredje ordet, International, jeg opplever som det mest spennende og utfordrende. I kirken omsorg for fanger, opplever vi at den er blitt ett. Og var det ikke det vår alles Herre Jesus har befalt?

Oversatt og tilrettelagt av Gillian Holby

«Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg, at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg – at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du er utsendt av meg.» Joh 17:20-21.

I de årene jeg har vært tilknyttet PF, har jeg truffet og hatt fellesskap med mange folk fra forskjellige verdenshjørner og forskjellige trosretninger, luteranere, pinsevenner, anglikanere, metodister, gresk ortodokse, frikirkelige, presbytere og romersk katolske. Det kunne ikke være større divergens og samtidig kan det ikke være større enhet og enighet. Vi elsker alle Jesus, og har viet våre liv i tjeneste for Ham. Vi er ett! Vårt inderligste ønske er å bringe Hans befriende og frelsende lys inn til de som sitter i mørket.

En som helhjertet har gått inn i denne tjenesten og gjennom 15 år trofast har tjent de utslåtte, er Yves Aubry, en katolsk prest. Da han begynte som fengselsprest, advarte fengselsdirektøren han med «…at det ikke ville gå lang tid før kjedsomheten vill være hans største problem. Men du behøver ikke å bekymre deg, de innsatte bryr seg ikke om Gud, så det blir ikke stort å gjøre for deg». Femten år senere fortsetter PF France og vokse og Pater Aubrey har ennå til gode å kjede seg. Under et PFI-møte i Paris, ble

Pater Aubrey presenteret en plakett hvor det står skrevet: «Forkynn Ordet! Vær rede i tide og utide. Overbevis, irettesett og trøst, med all tålmodighet og lære.» 2. Tim 4,2.

Dette skriftstedet hadde en spesiell betydning for pater Aubry, da det var disse ordene som ble gitt ham av Den Hellige Ånd før han begynte sin tjeneste. Biskopen hadde innkalt til et møte. «Jeg har noe viktig å diskutere med deg», innledet biskopen, «det gjelder en ny tjeneste for degg». «Du behøver ikke fortelle meg det, for jeg vet det allerede», svarte pater Aubry. «Umulig», svarte biskopen, «jeg har ikke sagt et ord til noen om dette». «Du kommer til å be meg om å være fengselsprest i det nye fengslet», sa pater Aubry. Da lo biskopen og sa, «Der ser du, Den Hellige Ånd kan til og med tale til en biskop». Og slik var det at Pater Aubry startet den nye oppgaven Herren hadde planlagt for ham.

Men oppgaven var ikke bare lett. Selv om 85 % av Frankrikes befolkning hører til den katolske kirke, ville det være ganske umulig å lansere Prison Fellowship France etter amerikansk modell, hvor man kunne føre sammen innflytelsesrike personer. Den franske innstilling er så til de grader preget av det sekulære samfunnet. Kristne, selv de med sterk tro avskyr evangeliske «autreach». De synes det er pinlig for Herren og viser lite respekt for individets frihet. I Frankrike ville slikt aldri lykkes. Det de fleste ikke forstår, er at det sann kjærlighet krever av oss er at vi bringer andre dit hen at de selv oppdager Jesus som deres Frelser.

PF France, ved pater Aubry, startet en serie små gruppemøter som fokuserte på personlige forhold. «Bon Larron» er navnet som er gitt disse gruppene, og oversatt betyr det den «gode tyven». Eller, kanskje lettere å forstå: «Den angrende tyven», som viser til røveren på korset som tok imot Jesus som sin Herre og møtte Ham like etter i Paradis. I dag har PF France lederskapsgrupper i fem franske provinser hvor tusenvis av frivillige deltar i forskjellige tjenester. En av disse tjenestene som har hatt mest fremgang, er en brevtjeneste, hvor ca 1 500 fanger i over 50 fengsler har kristne brevvenner å skrive med. Når fangene har sonet ferdig, blir de fire ganger årlig invitert tilbake til fengslet for å fortelle hvordan det går med dem og for å gi andre håp og inspirasjon, ikke bare for de innsatte, men også for de fengselsansatte og lederne i rettsvesenet.

PF France hadde planer om å få et «half-way hous», men planene lot seg ikke gjennomføre på grunn av eiendomsproblemer. Da var det at en giver, ved navn Hervé Odermatt, kjøpte en flatbunnet amerikansk lekter som ble brukt som landingsfartøy under krigen. Etter 18 måneders renovering ble den tauet inn i Seinen og ankret opp i nærheten av den verdenskjente tennis-stadionen Roland Garros.

Her kan 14 eksinnsatte bo og delta i et program som omfatter jobbtrening, rådgivning samt bibelstudie. De som bor her, må enten være i fast arbeid eller aktivt arbeidssøkende. Over 125 menn har gjennomgått denne treningen, og når de er ferdige og blir utskrevet, møter de samfunnet med en ny innstilling, åndelig fornyet og med ny arbeidskompetanse.

Mens PF France stadig utvides, har pater Aubry aldri mistet av syne selve målet. Han sier: «Vi må alltid huske på at målet er ikke å skape en organisasjon som fungerer bra. Målet er å meddele Ordet til hver enkelt innsatt slik at han kan oppleve gjenskapelse til sin egen glede ved den gleden det er å kjenne Jesus Kristus. Vi må være varsomme og våkne for at arbeidet ikke blir et mål i seg selv.

Viktig erkjennelse

Du kan ikke endre på det som er omme – men derimot rette på det som kan komme.

INNTRYKK FRA LANSKONFERANSEN 27. NOVEMBER I OSLO

KIRKEN OG FANGEOMSORGEN, LØSLATELSE – TIL FRIHET ELLER FENGSEL

I sitt store oppslag samme dag, opplyser avisen Vårt Land at for første gang går det offentlige og Den norske Kirke sammen om å gjøre noe med de høye tilbakefallstallene av fanger.

Tekst og foto: Kåre Roland

Generalsektretær Johan Arnt Wenaas, kirkens sosialtjeneste, formet en god velkomst og avslutningshilsen til deltakerne som representerte det meste av landet, folk med ansvar tilknyttet fengslene. Julian og Bjørn slo i dobbelt forstand an tonen med sanger skrevet i fengslene. Prosjektleder Kjell Grønner presenterte Kalfarhuset i Bergen, en innsatt med tolv års dom belyste det mørke livet innenfor, men også hvordan dette har blitt lysere ved at han nå kan bruke soning kombinert med Kalfarhusets tilbud.

Fra Justisdepartementet kunne ekspedisjonssjef Erik Lund-Isaksen uttrykke glede over at det frivillige arbeidet er på banen, og at politikerne har vist ansvar ved å høyne bevilgningene til støtte for arbeidet.

Ekspedisjonssjef i Justisdepartementet, Erik Lund-Isaksen, uttrykte glede over at det frivillige arbeid er «på banen».

Politisk rådgiver i Sosialdepartementet berømmet også arbeidet, også at ansvarsforholdet mellom Justisdepartementet og kommune måtte klareres. I dag er det mange innsatte som ikke får den oppfølging som er nødvendig grunnet gråsoner i hvem som har det økonomiske ansvar.

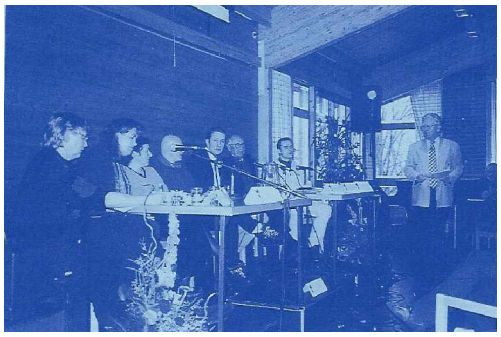
BARM-senteret er omtalt i forbindelse med Nakkerud-konferansen og likeså Foreningen for Fangers Pårørende. De ga sterke beretninger fra sitt viktige arbeid.

Paneldebatten ledet av NRKs dyktige Geir Heljesen, ble en frisk avslutning, og han styrte de to politikerne Anita Apelthun Sæle, KrF, fra finanskomiteen og Lisbeth Holand, SV, fra justiskomiteen, to innsatte, prosjektleder Kjell Grønner og prostdiakon Eilev Erikstein fra fengslene i Telemark på en forbilledlig måte.

Det er gitt de bevilgende myndigheter et stort ansvar overfor en så representativ frivillighet. Politikerne lovte å ta dette med til Stortingets budsjettbehandling for tilskudd 1997. Deltakerne fra fengslene belyste fengslet og ettervernets forhold, her er mye ugjort. De pekte på forhold som ofte overses, eller ikke tas med i arbeidet for de innsatte.

Det ble etterlyst en oversikt over tiltak, og det var hyggelig at det fra Prison Fellwoship deltagere kunne opplyses at det nå utarbeides en database for et felles arbeid.

Konferansen ble vellykket, det viktigste: Vi kom sammen, kunne tenke sammen – nå må vi handle sammen!

Paneldebatten ledet av NRKs dyktige Geir Heljesen, ble en frisk avslutning. Fra venstre: Lisbeth Holand, Anita Apelthun Sæle, to innsatte, Kjell Grønner og Eilev Erikstein. Geir Heljesen står helt til høyre.

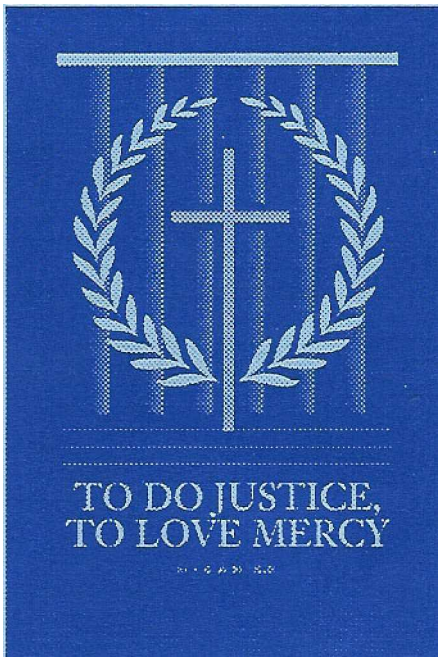
TA VARE PÅ DE INNSATTE I DINE BØNNER

SØNDAG 13. APRIL
Innsatte: For rettferd og nåde, for trøst i stunder fylt med frykt og ensomhet, for forsoning med familiene og en forståelse for Guds kjærlighet for dem.

MANDAG 14. APRIL
Eksinnsatte: For at de skal få arbeid, hjem og en kjærlig familie. For kristen omsorg, vennskap og medansvar, beskyttelse fra fristelsen til å venne tilbake til den gamle livsstil og levesett, evnen til å se Herrens vei og vilje til å følge den.

TIRSDAG 15. APRIL
Innsattes familier: For trøst i tunge og ensomme stunder, styrke til å påta seg eneansvar for familie og jobb, for at de ikke skal oppleve bitterhet eller sinne, at de får anledning til å snakke med, gi støtte til sine kjære og til å oppmuntre og tilgi dem som er fengslet.

ONSDAG 16. APRIL
Strafferettspleien og fengselsansatte: For visdom i de avgjørelsene de må treffe, evnen til å være rettferdig med nåde, for medfølelse for de som er i deres varetekt og kjennskap til den frelsende kraft det er i Jesus Kristus.

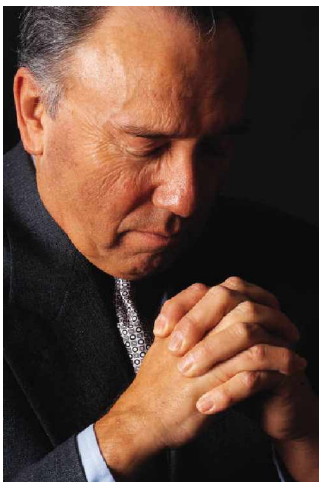

TORSDAG 17. APRIL
Prison Fellowship: For anledning til å besøke og å vise omsorg for innsatte og deres pårørende, for de nødvendige ressurser for å utføre Guds vilje, for oppmuntring når man opplever frustrasjon og veien synes uklar, håp når man føler seg motløs.

FREDAG 18. APRIL
Kirken og samfunnet: For medlidenhet og følsomhet overfor innsatte, eksinnsatte og deres familier, visdom i å møte behovene og evne til å forvalte ressurser og gavmildhet.

LØRDAG 19. APRIL
Fengselsprester: For oppmuntring og visdom i tjeneste, for nødvendige hjelpemidler, medarbeidere og frivillige, for medfølelse og tålmodighet overfor fangene, ofrene og fengselsansatte.

SØNDAG 20. APRIL
Ofrene: For trygghet og helbredelse, både fysisk og psykisk. At Herren må lege de skadene som disse har blitt påført, for at Den Hellige Ånd kan lede dem til tilgivelse slik at de kan legge hendelsen bak seg.

Årsmøte
Inspirasjonsfellesskap

Vi innbyr til PFNs årsmøtet tirsdag 22. april kl. 1800
i
The American Lutheran Church
(den Amerikanske Lutherske Kirke)
Fritzners gate 15
(rett bak Frogner Kirke)

Kveldens taler er
Fengselsprest Tyrone Partee
mens Prayer Group tar seg av sang og musikk
Ta med venner og interesserte
Enkel bevertning

Gode parkeringsmuligheter — 3 minutters gange fra bussholdeplassen «Frogner Kirke» i Bygdø Allé

Det tas sikte på å gjenta
«Fengslende dager»
på Nakkerud Ungdomssenter
Merk av tiden 15. - 17. august
I tilknytning til dette tar vi sikte på å delta på Finnerud-dagen '97
søndag 17. august.

AKTIV TJENESTE I PRISON FELLOWSHIPS FENGSELSARBEID

TAR DU UTFORDRINGEN?

Gi din gave……
Med dette nyhetsbrevet følger en postgiroblankett. Bruk den til å sende ditt bidrag til dette viktige arbeidet, som drives ved frivillig gavetjeneste.

Regnskapet føres av**: KURANT REGNSKAP**, Pilestredet 17, 0164 OSLO 1

KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP
Nordre gate 20, 0551 OSLO

Jeg vil være medlem i Prison Fellowship q

Jeg ønsker å få tilsendt PFs nyhetsbrev q

Jeg ønsker delta i bønn for …..…….. q
oppgi fengsel

Jeg vil være brevvenn med en innsatt q

Som innsatt ønsker jeg en brevvenn q

Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:
spesifiser ……. q

Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs q

Jeg kan støtte økonomisk q

.

Navn ……..

Adr ……..

Poststed ……..

Gaver på **bankgiro 1627.10.63974**
eller **postgiro 0805 5688924**

Gaver til innsatte: **Postgiro: 0824 0830850**